

КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

1797 София, бул. „Д-р Г.М.Димитров № 42”, тел.(02)982 61 63, факс (02) 982 62 10, camsled@nsls.bg

Рег.№...14.....екз.№...1...

София, 01.08.....2018 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Ел. № 251/БЛ/918

Дата 02.08.18

ДО
Г-Н БОРИС ВЕЛЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КС
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
на № 176 кд/03.07.2018 г.
вх.№ 8/ 04.07.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Приложено, изпращам Ви становище на Камарата на следователите в България по к.д. № 9/2018г. образувано по искане на тричленен състав на Върховния касационен съд за установяване противоконституционност на разпоредбите на чл.225, ал. 3 от Закона за съдебната власт, (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г., посл. изм.и доп. ДВ бр.49 от 12.06.2018 г.).

ПРИЛОЖЕНИЕ : Съгласно текста – две страници.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ :
НА К С Б**

(П. Петков)

СТ А Н О В И Щ Е

На Камарата на следователите в България (КСБ), относно образувано конституционно дело № 9/ 2018 г. по искане на тричленен състав на Върховния касационен съд, гражданска колегия, четвърто отделение, за установяване противоконституционност на чл.225, ал. 3 от ЗСВ.

Камарата на следователите в България, представлявана от своя председател г-н Петко Петков, след като се запозна с искането на тричленния състав на Върховния касационен съд, гражданска колегия, четвърто отделение по гражд. дело № 1167/ 2017г. и определение на КС по к.д.№ 9/2018г. от 03.07.2018г. установи следното:

Със свое определение от 27.03.2018 г. по гр. дело № 1167/ 2017 г. тричленният състав на ВКС е установил несъответствие между разпоредбата на чл. 225, ал. 3 от ЗСВ с чл. 4, ал. 1, чл. 48, ал. 1 и ал. 5, с чл. 31, ал. 3 и ал. 4 от Конституцията, постановил е спиране на касационното производство и е решил да бъде сезиран Конституционния съд на Република България (КСБ) заради изложените по-горе противоречия между изброените текстове на ЗСВ и Конституцията.

В своето искане съставът на ВКС се аргументира, че правото на освобождения от длъжност магистрат да получи парично обезщетение по чл. 225, ал. 1 от ЗСВ попада под закрилата на прогласеното и гарантирано от чл. 16 от Конституцията право на труд и произтичащото от това право на възнаграждение и обезщетение за положен труд, гарантирано със задължението на държавата, съгласно чл. 48, ал. 1, изр. 2 от Конституцията.

Камарата на следователите в България счита, че изтъкнатите от висшите магистрати аргументи в направеното от тях искане пред Конституционния съд са издържани и правилни.

-Паричното обезщетение по чл. 225, ал. 1 от ЗСВ се определя на база брой прослужените години и като право на вземане то е дължимо, като няма характер на поощрение или награда. Въведената от законодателя рестриктивна разпоредба на чл. 225, ал. 3 от ЗСВ, с която на Висшия съдебен съвет е вменено правото да откаже изплащането на дължимото обезщетение е в противоречие с чл. 48, ал. 1 и ал. 5 от Конституцията;

-Нормата на чл. 225, ал. 3 от ЗСВ не дава гаранции за разумна продължителността на периода, през който е спряно изплащането на дължимото обезщетение, за което има много негативни примери от съществуващата практика.

-Не е оправдано, както е възприето в текста на нормата на чл. 225, ал. 3 от ЗСВ, положението на обвиняемия или на този, по отношение на когото е образувано дисциплинарно производство да бъде приравнено на това на лицата, спрямо които има постановена и влязла в сила присъда, или които са дисциплинарно освободени от длъжност. В случая е нарушена презумпцията за невинност, което е в противоречие с чл. 31, ал. 3 от Конституцията

**КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ**